

ΕΤΟΣ 65ον

19 Νοεμβρίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 47 (3364)

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ, ΑΚΡΟΓΩΝΙΑΙΟΣ ΛΙΘΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Μάθημα Ἐκκλησιολογίας κάνει στή σημερινή περικοπή ἀπό τήν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολή του ὁ Παῦλος, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἓνα σῶμα μέ κεφαλὴ τὸν Χριστό. Ἐνώνει καὶ δέν χωρίζει. Κατατλάσσει καὶ δέν ὀξύνει. Συναρμώνει καὶ δέν ἐξαρθρώνει. Μέσα στήν Ἐκκλησία, διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι προσαγόμαστε στὸν Πατέρα. Καὶ ὡσάν ἡ Ἐκκλησία νά γίνεται γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους πού τό θέλουν καὶ γιὰ τὸν καθέναν ἀπὸ ἐμᾶς πού τό ἐπιθυμεῖ, ἡ πηλαυτεῖρα Μητρότητα πού μέσα στήν αὐλή τῆς χαρᾶς τῆς μᾶς προφυλάσσει ἀπὸ τὸν παγετό τοῦ κόσμου.

Τὰ δύο ἔγιναν ἓνα

Ἡ Ἔφεσος τὴν ἐποχὴ τοῦ ἀποστόλου Παύλου εἶχε πολὺ εἰδωλολατρικὸ πληθυσμό, μέ προστάτιδα τὴν Ἐφεσία Ἀρτέμιδα. Ἀσημένια ὁμοιώματα τῆς θεᾶς ἐμπορεύονταν ὁ ἀργυροκόος Δημήτριος μαζί μέ ἄλλους τεχνίτες. Μέ τὴ μείωση τοῦ πληθυσμοῦ τῶν εἰδωλολατρῶν, λόγῳ τῆς δράσεως τοῦ Παύλου, κινδύνευαν τὰ συμφέροντά τους καὶ προκάλεσαν μεγάλη ἐξέγερση, ὅπου καὶ κινδύνεψε ἡ ζωὴ τοῦ Παύλου.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς, καὶ ἔνεκα τῶν ἱεραποστολικῶν ἐπιτυχιῶν του, ὁ Παῦλος μέ γνήσιο ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα φροντίζει νά εἶναι συμφιλιωτικὸς καὶ ἐνωτικὸς: ὁ Χριστὸς χύνοντας τὸ αἷμα Του πάνω στὸν σταυρὸ ἀποτελεῖ σύμβολο καταλλαγῆς καὶ συμφιλίωσης ἀνάμεσα στοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς Ἐθνικοὺς. Καταργήθηκαν ἀπὸ τὸν Χριστὸ οἱ προσταγές τοῦ Νόμου, ὁ ὁποῖος ὡστόσο δέν παρεῖχε καὶ τὴ χάρη γιὰ τὴν τήρησή του. Γκρέμισε καὶ ἔλυσε ὁ Χριστὸς τὸν φραγμὸ τοῦ Νόμου. Οἱ δύο λαοὶ –ὄλοι οἱ λαοὶ τελικὰ, κτίσθηκαν, συναρμώσθηκαν σὲ ἓνα καινούργιο, ἐνωμένοι μεταξύ τους καὶ μέ τὸν Χριστό– εἶναι τὸ σῶμα Του, ἡ Ἐκκλησία Του.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έφεσ. β' 14-22)

Ίησοῦς Χριστός ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος

Ἄδελφοί, Χριστός ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφοτέρα ἐν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν. Ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ· καὶ ἔλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς, ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγήν οἱ ἀμφοτέροι ἐν ἐνὶ Πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. Ἄρα οὖν οὐκ ἐστὶ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολίται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πάσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὖξαι εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι.

Τὸ «μεσότοιχον» (τὸ τεῖχος) καταργήθηκε. Μάλιστα «μεσότοιχον» δὲν ἀποτελεῖ μόνο ἢ μέχρι πρὶν ἀπὸ τὴν Σταύρωση, Ἀνάσταση, ἀγεφύρωτη διαφορὰ μεταξύ Ἰουδαίων καὶ Ἐθνικῶν, ἀφοῦ τὸ Εὐαγγέλιο τελικὰ κηρύσσεται σὲ ὅλα τὰ ἔθνη. Ἡ χαρὰ τοῦ ἀναστημένου Χριστοῦ, ὡς κέντρο τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ γεγονότος, ἔρχεται καὶ στὴν καρδιά τοῦ χριστιανοῦ καὶ ὀρθώνει κι ἐδῶ ἐπίσης ἓνα νέο νοερὸ τεῖχος ἀνάμεσα στὸν παλαιὸ ἄνθρωπο καὶ τὸν νέο, καινὸ ἐν Χριστῷ ἄνθρωπο, κατὰ τρόπο ὥστε καὶ ἡ προσωπικὴ ἱστορία τοῦ πιστοῦ νὰ διαχωρίζεται, ὅπως καὶ ἡ ἐγκόσμια, σὲ πρὸ Χριστοῦ καὶ μετὰ Χριστόν.

Συμπολίτες τῶν Ἁγίων

Μὲ τὴν ἐνσάρκωση τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν εἴσοδό Του στὴν ἱστορία τοῦ κόσμου, ἀλλιάζει καὶ τὸ νόημα καὶ ἡ σχέση μας μὲ τὸν χρόνο καὶ τὸν θάνατο. Ἐνῶ ὁ θάνατος πρὶν ἀπὸ τὴν γέννηση τοῦ Χριστοῦ ἦταν πάθι εἶδος μεσότοιχου, πάνω στὸν ὁποῖο ὁ ἄνθρωπος φεύγοντας ἀπὸ τὴ ζωὴ ἔπεφτε καὶ συντριβόταν, μετὰ τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἀνάστασή Του ὁ θάνατος γίνεται θύρα, διὰ τῆς ὁποίας ἀποδημοῦμε πρὸς τὴν αἰωνιότητα. Τὸ τεῖχος μετατρέπεται σὲ πέρασμα.

Ἀλλὰ καὶ σὲ ἐπίπεδο χρόνου, ἐνῶ κατὰ τὴν ἔννοια τῆ φυσικῆ ὁ γραμμικὸς χρόνος ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχει, καὶ μάλιστα συμβαίνει πολλῆς φορές, μὲ φυσικὸ τρόπο, νὰ «συστέλληται» ἢ νὰ «διαστέλληται» ἀνάλογα μὲ τίς συναισθηματικὲς διακυμάνσεις τῶν ἀνθρώπων, ἀπὸ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ καὶ μετὰ, τὸ φῶς Του φωτίζει καὶ τὴ διάσταση τοῦ χρόνου ἀπὸ μέσα καὶ αὐτὸς ἀποκτᾷ ἄλλη ποιότητα. Γίνεται ὁ χρόνος μας τόπος διασταύρωσης μὲ τὴν αἰωνιότητα. Καὶ ἡ αἰωνιότητα μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ κάποιες φορές εἶναι παρούσα στὴν καρδιά. Μόνο ζώντας τὸν χρόνο μας ἐν Χριστῷ καὶ «ἐν οὐδενὶ ἄλλῳ», ἀποκτᾷ

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἄδελφοί, ὁ Χριστός εἶναι ἡ εἰρήνη μας, ὁ ὁποῖος συνήνωσε τὰ δύο μέρη καί κατέρριψε τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ, δηλαδή τὴν ἔχθραν, καταργήσας διὰ τῆς σαρκὸς του τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν πού συνίστατο εἰς διαταγὰς, διὰ νὰ δημιουργήσῃ εἰς τὸν ἑαυτόν του, ἀπὸ τὰ δύο μέρη, ἕνα νέον ἄνθρωπον καί νὰ φέρῃ εἰρήνην καί νὰ συμφιλιώσῃ μὲ τὸν Θεόν καί τὰ δύο μέρη εἰς ἕνα σῶμα διὰ τοῦ σταυροῦ, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐθανάτωσε τὴν ἔχθραν. Καί ὅταν ἦλθε, ἐκήρυξε τὸ χαρμόσουνον ἄγγελμα εἰρήνης σ' ἐσᾶς πού ἦσατε μακριά, καί εἰς τοὺς πλησίον, διότι δι' αὐτοῦ ἔχομεν καί οἱ δύο εἴσοδον πρὸς τὸν Πατέρα μὲ ἕνα Πνεῦμα. Ὡστε λοιπόν, δέν εἴσθε πλέον ξένοι καί παρεπίδημοι, ἀλλὰ συμπολίται τῶν ἁγίων καί οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, διότι ἔχετε οἰκοδομηθῆ ἐπάνω εἰς τὸ θεμέλιον τῶν ἀποστόλων καί τῶν προφητῶν, τοῦ ὁποῖου ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος, ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ὅλη οἰκοδομὴ συναρμολογεῖται καί αὐξάνει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ. Ἐν αὐτῷ καί σεῖς συνοικοδομεῖσθε, ὥστε νὰ γίνετε τόπος κατοικίας τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Πνεύματος.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

αὐτός νόημα καί σημασία. Γίνεται ἡ μήτρα πού μᾶς κυοφορεῖ γιὰ τὴν αἰωνιότητα.

Μόνο ἔτσι προσπαθώντας νὰ ζήσουμε, μπορεῖ ἡ ζωὴ μας νὰ εἶναι γνήσια. Μόνο ἔτσι ἂν κοπιᾶζουμε νὰ ζοῦμε, ἀφήνοντας τὴ ζωὴ μας ἀνοιχτὴ στὴν ἐκκληση καί μὲ ἐνθουσιασμό γιὰ τίς περιπέτειες τοῦ ταξιδιοῦ μαζὶ μὲ τὸν Χριστὸ στὴν Ἐκκλησία Του, κομίζουμε κλῆδο παρηγορίας στὸν εὐθραυστο σημερινὸ ἄνθρωπο. Μόνο ἔτσι χαιρόμαστε τὸν χρόνο μας, τὸν χῶρο μας, τὸν ἑαυτό μας καί τὸν πλησίον, ἁγιασμένους ἀπὸ τὸν σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ καί κάτω ἀπὸ τὴν κάθετο τοῦ Κυρίου Παντοκράτορος. Καί μόνο ἔτσι γινόμαστε συμπολίτες τῶν Ἁγίων καί τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ὁποίας τὴν εἴσοδο στὸν Ναὸ θά ἐορτάσουμε ἀπὸ αὔριο τὸ ἐσπέρας.

Θεοτόκος, ἡ Μητέρα τῆς Ἐκκλησίας

Ἄκρογωνιαίος λίθος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ Χριστός καί θεμέλιά της οἱ ὁμολογίες τῶν ἀποστόλων καί τῶν προφητῶν. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι θεμελιωμένη πάνω στὴν ὁμολογία ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος (Ματθ. 16,13-19). Εἶναι ἡ σωτήρια ὁμολογία πού ἀκούστηκε μπροστά στὸν Χριστὸ ἀπὸ τὰ χεῖλη τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, τὸν ὁποῖο μακάρισε ὁ Χριστός, λέγοντας ὅτι, ἀκριβῶς λόγῳ αὐτῆς τῆς ὁμολογίας, ὁ θάνατος δέν μπορεῖ νὰ νικήσῃ τὴν Ἐκκλησία. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ ἀναστημένο σῶμα τοῦ Χριστοῦ καί ἡ Παναγία

19 Νοεμβρίου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄ ΛΟΥΚΑ
Ἄβδιου προφήτου (Θ΄ π.χ. αἰ.), Βαρλαάμ μάρτυρος († 304). Ἡλιοδώρου († 272)
καὶ Εὐφημίας μαρτύρων.
Ἦχος: βαρύς – Ἐωθινόν: Β΄ – Ἀπόστολος: Ἐφεσ. β΄ 14-22 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιβ΄ 16-21.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 26 Νοεμβρίου, ΙΓ΄ Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Ἐφεσ. δ΄ 1-7 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 18-27.

Μητέρα μας εἶναι Μητέρα τοῦ Χριστοῦ, Μητέρα τοῦ ἀναστημένου σώματός Του καὶ μητέρα δική μας.

Εἰσοδεύοντας στὸν Ναό, ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, συμπερίληψη ὅλης τῆς ἀνθρωπότητας, ἀνεβάζει τὸν ἄνθρωπο στὸν οὐρανό. Μαζί της κι ἐμεῖς. Οὐρανός γιὰ Ἐκείνην ὁ Χριστός καὶ ὁ Ναός Του, οὐρανός Ἐκείνη γιὰ ἐμᾶς. Μὲ τὴ θεομητορική της χάρη, πού δέν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴ χάρη τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ Της νά προσευκηθοῦμε, ἀδελφοί, νά μᾶς ικανώσει νά εἰσοδεύσουμε στὰ Ἅγια τῶν ἁγίων τῆς καρδίας μας, νά κηλεύσουμε πικρά, μὲ ἰσχυρὴ κραυγὴ καὶ δάκρυα πάνω στὴν ἀθλιότητα τῶν ἠογισμῶν καὶ τῶν ἔργων μας, ὥστε σύμφωνα μὲ τὴ σημερινὴ περικοπὴ νά οἰκοδομούμαστε ὅλοι οἱ πιστοὶ σὲ κατοικητήριο τοῦ τριαδικοῦ Θεοῦ. Ἀμήν.
Ἄρχιμ. Ἐ.Τ.

Ἀπὸ τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Μητροπολίτου Ἀχελώου ΕΥΘΥΜΙΟΥ (ΣΤΥΛΙΟΥ)
ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ 8ης ΗΜΕΡΑΣ
Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Ἐσχατολογία

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 14Χ21 ἑκάτ., σελ. 248)

Ὁ θεολογικὸς λόγος περὶ τῶν ἐσχάτων, τῶν μελλόντων γεγονότων πρὶν, κατὰ καὶ μετὰ τὴ Δευτέρα Παρουσία, δέν εἶναι εὐκολοὺς οὔτε ἀκίνδυνος. Τὸ θέμα τῆς Χριστιανικῆς Ἐσχατολογίας εἶναι ὁ Χριστός καὶ ἡ θριαμβευτικὴ ὀριστικὴ Νίκη του κατὰ τοῦ κακοῦ καὶ ἡ αἰώνια Βασιλεία του. Μὲ τὸ βιβλίό αὐτὸ ἀναδεικνύεται ὅτι τὸ κοσμοσωτήριο ἔργο τοῦ Χριστοῦ ὀλοκληρῶνεται καὶ τελειοποιεῖται μὲν κατὰ τοὺς ἔσχατους καιροὺς, ὀριστικοποιεῖται δὲ μὲ τὴν ἔναρξη τῆς 8ης ἄχρονης ἡμέρας τῆς αἰώνιας Βασιλείας του.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότις - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμο μὲσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr